

РЕШЕНИЕ

Номер 1449

20.07.2020 г.

Град

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд - София

15-ти търговски

На 20.07.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:

Даниела Дончева

Членове:

Красимир Маринов

Капка Павлова

като разгледа докладваното от Даниела Дончева Въззивно търговско дело № 20201001002141 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по въззивна жалба на Фондация „Жул Верн Интернешънъл“ подадена против Решение № 795 от 08.06.2020 г., постановено по т. д. № 592/2020 г. на СГС, ТО, VI – 10 – ти състав, с което съдът е оставил без уважение жалбата на въззивника против отказ на длъжностното лице по регистрация при Търговския регистър и регистъра на юридическите лица нестопанска цел с № 20200309144406-2/10.03.2020 г. за първоначална регистрация на жалбоподателя.

Сторени са оплаквания за неправилност на обжалвания съдебен акт. Сочено се, че същият е постановен в разрез с установената съдебна практика, възприемането на разбирането, че управителният орган на юридическото лице нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност следва да има колективен характер, би дало възможност на всяко заинтересовано лице да иск прекратяване на вече регистрирани лица с посочената правноорганизационна форма.

Моли се за постановяване на Решение, с което обжалваното такова постановеният от длъжностното лице по регистрация да бъдат отменени произтичащите от това законови последици.

Съдът, като съобрази данните по делото, както и доводите на страната въ връзка с обжалвания съдебен акт, намери следното:

Така подадената въззивна жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл. 25, ал. 4 от ЗТРРЮЛНЦ, същата изхожда от надлежна страна, имаща право и интерес да обжалва, насочена е срещу валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна поради следното:

Със заявление № 20200309144406-02/09.03.2020 г. е поискано вписване на начална регистрация на Фондация „Жул Верн Интернешънъл“. За да постанови обжалвания пред СГС отказ, длъжностното лице по регистрация е изложило, че юридическото лице с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност следва да има колективен върховен орган, в конкретния случай

управителен съвет, а в разгледаното заявление се заявява само избор на председател на посочения орган, което е в противоречие с разпоредбата на чл. 39, ал. 2 от ЗЮЛНЦ.

С обжалваното пред настоящата инстанция Решение, СГС е приел, че изискването на закона е както за колективен върховен орган, така и за колективен управителен такъв. Позовал се е на мотивите на законодателя при приемане на ЗЮЛНЦ, предвиждаща колективен характер и на двата органа на юридическото лице с нестопанска цел за осъществяване на общественнополезна дейност.

Тези изводи следва да бъдат споделени, като съдът препраща към тях на основание чл. 272 от ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 1 от ЗЮЛНЦ структурата на управление на юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественнополезна дейност включва върховен колективен орган и управителен орган. По силата на препращащата норма на чл. 37, ал. 1 от ЗЮЛНЦ, разпоредбите на чл. 25 от ЗЮЛНЦ и чл. 31 от ЗЮЛНЦ са приложими и спрямо органите на фондациите, чиито правомощия са идентични на правомощията на общото събрание и на управителния съвет на сдруженията с нестопанска цел.

Предвид горното, се налага извода, че изискването на чл. 39, ал. 1 от ЗЮЛНЦ касае наличието както на колективен върховен орган, така и на колективен управителен орган, когато се учредява юридическо лице с нестопанска цел за осъществяване на дейност в обществена полза, тъй като колективният характер на върховния орган е заложен като иманентна негова характеристика и не се нуждае от специално упоменаване в разпоредбата. В подкрепа на това заключение е и предвиденото в чл. 39, ал. 2 от ЗЮЛНЦ, че колективният орган на юридическо лице с нестопанска цел за осъществяване на общественнополезна дейност взема решенията си по реда на чл. 32, ал. 4 от ЗЮЛНЦ – т.е. по реда на вземане на решения на управителния съвет, когато той е колективен орган. Следователно, под колективен орган в случая се има предвид колективен управителен орган. Настоящият състав на съда приема, че точното приложение на чл. 39, ал. 1 от ЗЮЛНЦ изисква юридическо лице с нестопанска цел осъществяващо дейност в обществена полза – фондация – да има както колективен върховен орган, така и колективен управителен орган. Не на последно място, следва да се има предвид и обстоятелството, че разпоредбите, касаещи статута на юридическите лица с нестопанска цел, осъществяващи дейност в обществена полза, са от императивен порядък и следва да бъдат прилагани стриктно. Те, като специални такива, дерогират общите правила, касаещи устройството на фондациите. Ето защо, в случая приложение не може да намери предвиденото в общото правило на чл. 30, ал. 3 ЗЮЛНЦ, който дава възможност за избор на управителен орган – едноличен или колективен такъв – в зависимост от усмотрението на учредителя.

Твърденията на въззивника за наличието на вписани вече юридическите лица с нестопанска цел, осъществяващи дейност в обществена полза, едноличен управителен орган съдът намира за неотносими към правилното решаване на делото.

Предвид изложеното, налага се обоснованият извод за неоснователност на

разгледаната жалба, поради което постановеното от СГС Решение следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 795 от 08.06.2020 г., постановено по т. д. N 592/2020 г. на СГС, ТО, VI – 10 – ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____